

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/57/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3713010138
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ondrej Samaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3713010138.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ondreja Samaša a sudcov JUDr. Františka Kováča a JUDr. Ondreja Gáboríka na verejnom zasadnutí konanom dňa 06. novembra 2014 prejednal odvolania poškodeného D.. D. Q. a obžalovaného

T. F.,

nar. XX.XX.XXXX v X. B., trvale bytom Q. XX, okres X. B., nezamestnaného, evidovaného na úrade práce,

ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica, sp.zn. 1T/37/2013 zo dňa 17. februára 2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr.por. sa odvolania obžalovaného a poškodeného zamietajú, pretože nie sú dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný T. F. uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 157 ods. 1 Tr.zák., pretože dňa 04. augusta 2012 asi o 17:00 h. vo Svarepci, okres Považská Bystrica, riadil osobné motorové vozidlo značky Daewoo Lano, evidenčného čísla X., po miestnej komunikácii od futbalového ihriska, označenej dopravnou značkou ako vedľajšia cesta, kde na križovatke s hlavnou cestou č. I/61, v kilometri 162.700, pri odbočovaní vľavo, nerešpektoval dopravnú značku „Daj prednosť v jazde!“ a nedal prednosť v jazde po hlavnej ceste, z ľavej strany prichádzajúcemu motocyklu značky HONDA Hornet, evidenčného čísla I. vodiča D.. D. Q., jazdiacemu smerom od obce Visolaje na Považskú Bystricu, ktorý v snahe zabrániť zrážke pri brzdení s motocyklom spadol na vozovku a pri strede vozovky narazil do ľavého predného rohu nárazníka vozidla. Pri dopravnej nehode D.. D. Q., bytom I., P. V. XXXX/X, utrpel zlomeninu hornej tretiny tela ľavostrannej ramennej kosti s posunom úlomkov, vyklíbenie 1. záprstnej kosti palca ľavej ruky, zlomeniny 6., 7. a 8. rebra vľavo, pomliaždenie driekovej oblasti, pomliaždenie v oblasti krčnej chrbtice, pomliaždenie hlavy a pomliaždenie kolenného kĺbu, čo si vyžiadalo lekárske ošetrenie a práceneschopnosť s obmedzením v bežnom spôsobe života od 04.08.2012 v trvaní viac ako 2 mesiace, spočívajúcom v bolestivosti zranení, v obmedzení pohyblivosti a v sťažení hygieny. Obvinený F. porušil ustanovenie § 20 ods. 1 Zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke.

Bol za to odsúdený podľa § 157 ods. 1 Tr.zák. s použitím §§ 38 ods. 2, 3, 36 písm. j/ Tr.zák. k trestu odňatia slobody na 8 mesiacov, výkon ktorého trestu mu bol podmienenečne odložený podľa §§ 49 ods. 1 písm. a/, 50 ods. 1 Tr.zák. na skúšobnú dobu jedného roka.

Podľa § 61 ods. 1, 2 Tr.zák. bol obžalovanému uložený aj trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu na jeden rok.

Podľa § 288 ods. 1 Tr.por. bol poškodený D.. D. Q. s nárokom na náhradu škody odkázaný na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolania obžalovaný a poškodený. Odvolanie obžalovaného písomne odôvodnil jeho obhajca tak, že toto smeruje proti výroku o vine a treste. V podrobných dôvodoch odvolania obhajca najmä uviedol, že dopravnú nehodu nezavinil obžalovaný, ale poškodený svojím zlým spôsobom jazdy, ktorý neprispôbením svojich schopností a nadmerným prekročením povolenej rýchlosti v obci nezvládol situáciu na vozovke a pádom zo svojho motocykla narazil do vozidla obžalovaného v tom čase stojacom za krajnicou mimo vozovky. Obhajca poukázal na závery znalca z odboru dopravy, ktorý uviedol, že spôsob vjazdu vozidla obžalovaného do križovatky bol kolízny vo vzťahu ku skutočnej rýchlosti jazdy motocyklistu asi 80km/hod., ale bol bezkolízny vo vzťahu k rýchlosti maximálne dovolenej, teda 50km/hod., pretože motocyklista by zabránil nehode nenáhlym spôsobom zníženia rýchlosti, kedy z technického hľadiska nehrozí vodičovi motocykla nebezpečenstvo šmyku. Naproti tomu záver znalca o posune vozidla po nehode, nekorešponduje ani s výpoveďou poškodeného, ktorý uviedol, že do príchodu záchranej služby nikto s autom nehýbal. Ak znalec uvádzal posun s autom o sedem metrov, určite by si ho poškodený všimol. Obhajca taktiež spochybňoval záver znalca o technickej neprijateľnosti bez bližšieho odborného zdôvodnenia, o odraze poškodeného od vozidla obžalovaného na miesto kde ležal, vylúčenie odrazu poškodeného do pravého uhla. Súd prvého stupňa napriek tomu, že svedkovia, ktorí sedeli v aute, vypovedali po poučení o následkoch krivej výpovede tak, že s autom sa po nehode nehýbalo, vychádzal len z namietaného znaleckého posudku. Dôkazy majú pritom rovnakú dôkaznú silu. Bolo preto potrebné vo veci zadovážiť kontrolný znalecký posudok vypracovaný Ústavom súdneho inžinierstva v Žiline. V závere namietal obhajca aj odôvodnenie uloženia trestu zákazu činnosti v tom, že bezprostredne po čine sa obžalovaný dopustil priestupkov v oblasti dopravy. Navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zrušiť podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr.por. vo výroku o vine a treste a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Odvolanie poškodeného smerovalo proti výroku o náhrade škody. Podľa názoru poškodeného boli splnené všetky zákonné podmienky na to, aby súd rozhodol o nároku na náhradu škody už v trestnom konaní.

Obhajca obžalovaného v písomnom vyjadrení navrhol odvolanie poškodeného zamietnuť. Opätovne poukázal na to, že obžalovaný nie je zodpovedný za dopravnú nehodu a vzniknutý následok. Obhajca taktiež uviedol, že poškodenému za prekročenie rýchlosti bola uložená pokuta, tento mal na nehode spoluúčasť a nárok na náhradu škody si uplatnil aj cestou poisťovne.

K odvolaniu obžalovaného sa taktiež písomne vyjadril poškodený D.. D. Q.. Tento najmä uviedol, že na vzniknutú situáciu reagoval správne a včas, pričom jeho pád bol spôsobený intenzívnym brzdením v snahe zabrániť nehode. Poškodený namietal zistenú rýchlosť jeho jazdy na motocykli. Ak by však aj výpočet znalca bol správny, príčinou nehody nebola rýchlosť motocykla, ale nedanie prednosti v jazde obžalovaným. Pokiaľ svedok T. U. vypovedal, že na motocykli jazdil rýchlosťou vyššou ako 50 km/hod., k tomu uviedol, že s motocyklom autobus predbiehal mimo obce rýchlosťou asi 90km/hod., čo je v súlade s dopravnými predpismi. Ďalej poškodený uviedol, že ak by obžalovaný zastavil 3,2 m od krajnice vozovky, je technicky nemožné, aby sa vo svojom jazdnom pruhu najprv šúchal 30 m rovno, potom zabočil o 90 stupňov vpravo na vedľajšiu cestu, tam narazil do automobilu vo vzdialenosti 3,2 m od krajnice a ešte sa odrazil kolmo späť na hlavnú cestu asi 7 m, kde zostal ležať po nehode. Napokon poškodený uviedol, že bezprostredne po náraze bol v bezvedomí, a preto nemusel vidieť pohyb vozidla. Vzhľadom na to považoval poškodený výrok o vine v rozsudku súdu prvého stupňa za správny.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach, navrhol prokurátor odvolanie obžalovaného a poškodeného ako nedôvodné zamietnuť.

Odvolací súd podľa § 317 ods. 1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Pokiaľ ide o procesný postup orgánov činných v trestnom konaní a súdu prvého stupňa, v tomto smere nebola v odvolaní vytýkaná žiadna chyba, pričom ani odvolací súd sám nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr.por.

1) K odvolaniu obžalovaného uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Obranou obžalovaného uvádzanou v odvolaní sa dôsledne zaoberal už súd prvého stupňa. Táto dôslednosť vyplýva okrem iného aj z toho, že sa samosudca osobne na mieste činu oboznámil s časovými a priestorovými okolnosťami, za akých došlo k predmetnej nehode, pričom v prítomnosti obžalovaného, jeho obhajcu, poškodeného, prokurátora a znalca sa najmä preverovala obrana obžalovaného v tom, že k nárazu poškodeného do ním riadeného motorového vozidla malo dôjsť mimo vozovky. So skutkovými závermi súdu prvého stupňa, že tomu tak byť nemohlo, sa odvolací súd stotožnil. Predovšetkým už z fotodokumentácie a plánu miesta nehody jednoznačne vyplýva, že poškodený sa tesne pred nehodou pohyboval so svojím motocyklom stredom svojho jazdeného pruhu (brzdna stopa, drecia stopa). Potom je nutné prisvedčiť zisteniam znalca o technickej neprijateľnosti nárazu takto jazdiaceho poškodeného do vozidla obžalovaného, ktoré malo stáť tesne pred nehodou 3,2 metra od krajnice vozovky. Je pritom v súlade so všeobecne známymi pravidlami kinetickej energie a smeru pohybu predmetov, ktorým je táto energia udelená, keď samotný poškodený uviedol, že by musel pri svojom páde z motocykla v pravom uhle (zabočiť) a naraziť od vozidla obžalovaného.

Odvolací súd sa taktiež stotožnil s názorom súdu prvého stupňa aj v tom, že ani s ohľadom na výpoveď svedka T. U. (vodič autobusu) a samotného poškodeného, nie je vylúčené, že obžalovaný po nehode so svojím vozidlom cúvol mimo vozovky.

K námietkam obžalovaného týkajúcim sa právneho posúdenia správania sa poškodeného s motocyklom na vozovke, uvádza ďalej senát odvolacieho súdu nasledovné. Základným pravidlom, ktorým sa riadi cestná premávka, je pravidlo prednosti v jazde. Podľa § 2 ods. 2 písm. b/ zák. č. 8/2009 Z.z. o cestnej premávke, dať prednosť v jazde spočíva v povinnosti účastníka cestnej premávky počínať si tak, aby ten, kto má prednosť v jazde nemusel meniť smer alebo rýchlosť jazdy. K tvrdeniu obžalovaného, že poškodený mal možnosť stretu vozidiel predísť, je potrebné uviesť, že účastník cestnej premávky, ktorý porušením jej pravidiel zapríčinil vznik dopravnej nehody, sa nemôže dovolávať beztrestnosti len z toho dôvodu, že druhý účastník dopravnej nehody, ktorý nehodu nezavinil, inak by mal možnosť nehode predísť, napríklad keby išiel nižšou rýchlosťou. Zistená rýchlosť jazdy motocykla poškodeného pritom nebola na úrovni „pretekára ženúceho sa po ceste“, ktorá okolnosť by inak mohla znamenať až beztrestnosť obžalovaného.

Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd nepovažoval za potrebné doplniť dokazovanie znaleckým posudkom ústavu tak, ako to navrhoval obhajca obžalovaného. V predmetnej veci nejde o výnimočný, ani obzvlášť závažný prípad vyžadujúci osobitné vedecké posúdenie (§ 147 Tr.por.). Ani v podanom znaleckom posudku z odboru dopravy nevznikli pochybnosti o jeho správnosti, resp. že by tento bol nejasný alebo neúplný (§ 146 Tr.por.).

Pokiaľ ide o uložený trest odňatia slobody s povolením podmieneného odkladu, tento trest je primeraný a uložený v súlade s použitými ustanoveniami Trestného zákona. Doterajšia súdna beztrestnosť obžalovaného odôvodňuje uloženie takéhoto výchovného trestu. Taktiež uložený trest zákaz činnosti riadenia motorových vozidiel je zákonný, pričom neuloženie takéhoto trestu pri zavinených dopravných nehodách, kde dôjde k ťažkej ujme na zdraví, môže byť len veľmi výnimočný. Aj pri ukladaní trestu zákazu činnosti súd musí skúmať možnosti nápravy, v tomto prípade obžalovaného ako vodiča. Preto nie je v rozpore so zásadami ukladania trestov, ak súd hodnotil aj disciplinovanosť obžalovaného ako vodiča aj v čase po dopravnej nehode (dva priestupky).

2) K odvolaniu poškodeného uvádza senát odvolacieho súdu nasledovné. Najmä z výsledkov znaleckého dokazovania vyplynula určitá „spoluúčasť“ aj samotného poškodeného na nehode, teda aj vzniknutých následkoch. Pri rozhodovaní o výške priznaného nároku by potom bolo nad rámec možností trestného konania určiť pomer miery tejto spoluúčasti. To platí o to viac, keď škoda vzniknutá pri dopravnej nehode je vo všeobecnosti „krytá“ povinným zmluvným poistením.

Z takto rozvedených dôvodov odvolací súd odvolania obžalovaného T. F. a poškodeného D.. D. Q. podľa § 319 Tr.por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.